

Rybnik, 10 sierpnia 2020 r.

Sygn. akt III Ka 74/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Rybniku - III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Gozdawa-Grajewska

Protokolant: Beata Pinior

w obecności oskarżyciela Marcina Darmochwała Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Raciborzu
po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2020r.

sprawy: **P. C. /C./**

s. P. i D.

ur. (...) w S.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 i 3 kk przy zast. art. 64 § 1 kk, art. 190 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 9 października 2019r. sygn. akt II K 120/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. /G./ kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 96,60 złotych (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sędzia Katarzyna Gozdawa-Grajewska

Załącznik nr 4 do rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości

z dnia ... 2019 r. (poz. ...)

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	V Ka 74/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	-	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 9 października 2019r. sygn. akt. II K 120/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

x oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

x na korzyść

na niekorzyść

w całości

x w części	x	co do winy
	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----		

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	1. Brak zawiadomienia oskarżonego o rozprawie w dniu 9 października 2019. i rozpoznanie sprawy pod nieobecność oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny
	2. Niewłaściwa ocena materiału dowodowego w postaci zeznań pokrzywdzonego M. S. i pozostałych świadków prowadząca do uznania oskarżonego że nie dopuścił się czynów przypisanych mu w pkt 2	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny

zaskarżonego wyroku tj. gróźb pod adresem M. S.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ad. 1</p> <p>Sąd Rejonowy nie dopuścił się uchybienia przepisom procesowym rozpoznając sprawę na rozprawie w dniu 9 października 2019r. pod nieobecność oskarżonego uznając , że został on prawidłowo zawiadomiony o jej terminie. Oskarżony w dniu 3 grudnia 2018r. (k. 40) został pouczone o swoich prawach i obowiązkach. W tym także o obowiązku informowania sądu o aktualnym miejscu pobytu i możliwości uznania pism kierowanych na adres podany przez oskarżonego za prawidłowo doręczone. Oskarżony będąc przesłuchiwanym w dniu 14 lutego 2019r. (k. 117) podał jako adres zamieszkania: R. ul (...). Na ten adres zatem był zawiadamiany o kolejnych terminach rozpraw: 4 lipca 2019r. oraz 16 września 2019r. Przesyłek nie odebrał więc Sąd Rejonowy uznał je za doręczone w trybie awiza zgodnie z treścią art. 139 § 1 kpk i prowadził rozprawy pod nieobecność oskarżonego. Rozprawa w dniu 16 września 2019r. została przerwana na dzień 9 października 2019r. Istotnie nie zawiadomiono o terminie rozprawy przerwanej oskarżonego, ale dlatego że sąd nie miał takiego obowiązku. Zgodnie bowiem z treścią art. 402 § 1 kpk osoby uprawnione do stawiennictwa nie muszą być zawiadamiane o nowym terminie rozprawy przerwanej.</p>		

Obecnie obowiązkiem oskarżonego jest dbanie o swoje interesy procesowe. Skoro pod wskazanym organom ścigania adresem nie odbierał korespondencji, a nie zawiadomił sądu o innym miejscu pobytu, proces sądowy mógł toczyć się pod nieobecność oskarżonego, a pisma kierowane na wskazany przez niego adres zostawały uznane za prawidłowo doręczone. Żadne przepisy kodeksu postępowania karnego nie zostały naruszone przez sąd rejonowy w tej materii.

Ad.2

Zarzut ten ma charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania ocen i ustaleń Sądu odnośnie zdarzeń z 1 i 9 listopada 2018r., a następnie zastępowania ich ocenami i wnioskami własnymi. W żadnym razie zaś nie podważają trafności rozstrzygnięcia Sądu I instancji co do sprawstwa i winy oskarżonego odnośnie popełnionych gróźb na szkodę M. S..

Sąd I instancji prawidłowo zgromadził i przeprowadził wszelkie dowody, które mogły prowadzić do wyjaśnienia okoliczności popełnienia tych przestępstw zarzucanych P. C.. Wszystkie mające znaczenie dla sprawy okoliczności zostały precyzyjnie wyjaśnione w oparciu o zgromadzone i przeprowadzone dowody.

Sąd Rejonowy nie dopuścił się również błędu w ustaleniach faktycznych przyjmując, iż oskarżony dwukrotnie groził popełnieniem przestępstwa M. S.. Należy podkreślić, że oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się, że kierował groźby pod adresem pokrzywdzonego i to dwukrotnie. Zaprzeczał tylko,

by czynił to trzymając broń w ręce. Dziwi zatem, że teraz oskarżony w apelacji nie akceptuje ustaleń Sądu w tym zakresie i zastępuje je ocenami i wnioskami własnymi. Jednakże Sąd Rejonowy nie popełnił błędów przy ocenie dowodów wskazujących na to, iż P. C. w dniach 1 i 9 listopada 2018r. przy wykorzystaniu tej samej sposobności groził pozbawieniem życia pokrzywdzonemu. Błąd w ustaleniach faktycznych może stanowić wynik niepełności postępowania dowodowego bądź określonych nieprawidłowości w zakresie oceny dowodów. Sąd Okręgowy kontrolując ocenę dowodów przeprowadzoną przez Sąd I instancji i dokonane na jej podstawie ustalenia faktyczne w tym zakresie takich błędów nie stwierdził. Słusznie Sąd I instancji oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego i wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym ustalając stan faktyczny w sprawie. Nie można zarzucać ocenie dokonanej przez Sąd I instancji błędu dowolności jak chciałby tego oskarżony.

Mając na uwadze powyższe art. 4, i 7, czy 410 nie został naruszony.

Nie doszło także do obrazy art. 424 kpk. Sąd Rejonowy w sposób czytelny i wszechstronny wyjaśnił w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia dlaczego w taki, a nie inny sposób ocenił dowody, wskazał jakich ustaleń faktycznych dokonał i dlaczego przyjął kwalifikację prawną czynów przypisanych oskarżonemu taką jak zaproponował w akcie oskarżenia Prokurator, przyjmując jedynie ze groźby zostały popełnione w ciągu przestępstw. Uzasadnienie wyroku I instancji poddawało się

<p>kontroli instancyjnej i spełniało wszelkie wymagania jakie nakłada na organ orzekający art. 424 kpk.</p> <p>Tak kary jednostkowe jak i kara łączna nie mogą uchodzić za rażąco surowe, a tylko wtedy mogłyby ulec obniżeniu w drodze kontroli instancyjnej. P. C. był wielokrotnie karany za różnorodnej przestępstwa, w tym na kary pozbawienia wolności. Pierwszego z zarzucanych mu czynów dopuścił się w warunkach recydywy. Instytucja warunkowego zawieszenia postępowania karnego nie mogła być zatem wobec niego zastosowana. Orzeczenie zaś wobec niego kary jednostkowej grzywny byłoby zbyt łagodne. Kara grzywny nie spełniłaby wobec niego celów prewencji indywidualnej jak i ogólnej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W toku kontroli instancyjnej nie dopatrzone się żadnych powodów nakazujących uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W sprawie nie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza. Postępowanie dowodowe nie musi zostać powtórzone w całości, nie zachodzi też powód z art. 454 § 1 kpk</p>		

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 9 października 2019r. sygn. akt. II K 120/19	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Ustalenia faktyczne Sądu I instancji prowadzące do uznania winy i sprawstwa oskarżonego odnośnie wszystkich przypisanych mu czynów na szkodę M. S. okazały się prawidłowe, co wykazano wyżej. Nie stwierdzono żadnych powodów nakazujących uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Kwalifikacja prawna czynów nie budzi wątpliwości. Także przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk odnośnie czynów z art. 190 § 1 kk. Również kara została orzeczona w oparciu o dyrektywy art. 53 kk.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. koszty obrony z urzędu świadczone oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.
<i>Koszty Procesu</i>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Zwolniono oskarżonego po myśli art. 624§ 1 kpk z obowiązku zapłaty kosztów postępowania odwoławczego (opłaty i wydatków) z uwagi na to, że oskarżony odbywa obecnie karę pozbawienia wolności i nie ma zgromadzonych oszczędności pozwalających mu uregulować w/w koszty.

<i>PODPIS</i>
SSO Katarzyna Gozdawa-Grajewska